

نشر شهید کاظمی

عنوان و نام

پندتالور: شهید حسین خرازی / به

کوشش موسسه شهید کاظمی

مشخصات نشر: قم: انتشارات شهید کاظمی، ۱۴۰۳

مشخصات ظاهری: ۶۷ ص: مصور، عکس، نمونه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۲۸۵-۲۸۴-۹

وحتیعت فهرست توصیی: فیبا

پادگان: کتابنامه: ص ۶۸

موضوع: خرازی، حسین ۱۳۳۷-۱۳۶۵.

موضوع: جنگ ایران و عراق، ۱۳۶۷-۱۳۵۹ — شهیدان — سرگذشت نامه

Martyrs — Biography — ۱۹۸۸-۱۹۸۰, Iran-Iraq War

شهیدان — ایران — بازماندگان — خاطرات

Martyrs — Iran -- Survivors -- D

وکیل موسسه سرگذشت کتابخانه شهید حاج احمد کاظمی

DSR1۳۲۶

ردیف: ۱۳۲۶ کد: ۸۴۱/۰۵۵

شماره کتابخانه: ۳۹

اطلاعات رکورد کتابخانه: ۱۴۰۳

شهید حسین خرازی

موسسه شهید کاظمی

به کوشش

انتشارات شهید کاظمی

ناشر

۱۰۰۰ نسخه

شمارگان

ششم / تابستان ۱۴۰۳

نوبت چاپ

۹۷۸-۶۲۲-۲۸۵-۲۸۴-۹

شابک

۳۰۰۰۰ تومان

قیمت

تقدیم به

خانم

www.ketab.ir

راه شهدای ما راه
حق است. اول می خواهم
که آن همراه با خشیده و شفاعت
مرا در روز حوا کنند و از خدا
می خواهم که آدامه دهنده
راه آن ها باشیم.

www.ketab.ir

ولادت: ۱ شهریور ۱۳۳۶

شهادت: ۸ اسفند ۱۳۶۵

مکان شهادت: منطقه عملیاتی کربلای پنج

مزار شهید: گلستان شهدای اصفهان

● زندگی شهید در یک نگاه

شهید حسین خرازی در یکم شهریور ۱۳۳۶ در اصفهان چشم به جهان گشود. در سال ۱۳۵۵ پس از آنکه دیپلم طبیعی اش را گرفت، برای گذراندن دوران سربازی، به مشهد اعزام شد. او در کنار گذراندن دوران خدمت، فعالانه به تحصیل علوم قرآنی در مجتمع مذهبی مشغول بود. از همان روزهای اول انقلاب، در کمیته دفاع شهری مسئولیت پذیرفت و برای مبارزه با ضدانقلابی داخلی و جنگ‌های کردستان، قامت به لباس پاسداری آراست و لحظه‌ای آرام نگرفت. یک سال صادقانه در این مناطق خدمت کرد و مأموریت‌های محله‌ای او راهی گند کرد. با شروع جنگ تحمیلی، به تقاضای خودش، راهی خطه جنوب شد و در اولین خط دفاعی، مقابل عراقی‌ها در منطقه دارخوین به مدت نه ماه، با تجهیزات جنگی و امکانات تدارکاتی بسیار کم استقامت ورزید و دلاورانی قدرتمند تربیت کرد. در سال ۱۳۶۰، پس از آزادسازی بستان، تیپ امام حسین(ع) را رسمیت داد که بعدها با درخشش او و نیروهایش در رشدات‌ها و جان‌فشاری‌ها، به لشکر امام حسین(ع) ارتقا یافت. حسین شخصاً به شناسایی می‌رفت و

تدبیر فرماندهی اش براساس اصل غافل‌گیری و محاصره بود، حتی در عملیات والفجر ۳ و ۴ خودش شب تا صبح عملیات در خاکریزش شرکت کرد و در تمامی عملیات‌ها پیش‌قدم بود. حسین قرآن را بسیار زیبا تلاوت می‌کرد و با مفاهیم آن مأнос بود. او افزون بر داشتن تدبیر نظامی، شجاعت کمنظیری داشت. به نظم در امور و رعایت انضباط نظامی مقید بود و در آموزش نظامی و تربیت نیروهای کارامد، اهتمام می‌ورزید. حساسیت بیاندازه و دقیق بسیاری در مصرف بیت‌المال و اجرای دستورات الهی داشتند.

از سال ۱۳۵۸ تا لحظه آخر حضورش در صحنه مبارزه، تنها ایام مرخصی کاملش هنگام زیارت خانه خدا بود (شهریور ۱۳۶۵). در سایر موارد، هر سال یک بار به مرخصی می‌رفت و پس از دیدار با خانواده شهدا و معلولین، با یاران باوفایش در گلستان شهدا به خلوت می‌نشست و در اسرع وقت به جبهه بازمی‌گشت. در مدت حضورش در جبهه، سی ترکیش میهمان پیکر او شد و در عملیات خیبر دست راستش را به خدا هدیه کرد. او با آنکه یک دست نداشت، برای تأمین و تدارکات رزمندگان در خط مقدم مجاهدانه تلاش

می‌کرد. در عملیات کربلای ۵، زمانی که در اوج آتش تپخانه دشمن، رساندن غذا به رزمندگان با مشکل مواجه شد، حاج حسین خودش پیگیر کار شد و انفجار خمپاره‌ای، این سردار بزرگ را در روز جمعه ۱۳۶۵ اسفند به سربازان شهید لشکر امام حسین(ع) پیوند داد و روح عاشورایی او به ندبه شهادت، زائر کربلا گشت و بنا به سفارش خودش، در قطعه شهدا و در میان یاران بسیجی اش میهمان خاک شد.